

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เกษตร, กระทรวง. การประชุมทางวิชาการป่าไม้ ปี 2519 สาขาวนผลิตภัณฑ์.
16 - 24 ธันวาคม 2519. หน้า 23, 99.

จำนงค์ สมประสงค์. หลักการปกครองของหัวหน้างาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรเจริญการพิมพ์, 2518.

นุสสรพันธ์ อนุสสรนิตินิสาร. "ความหมายและความสำคัญของการควบคุมคุณภาพ,"
บทความ พ.ศ. 2519.

ปอง อากาศศิลป์. "ประโยชน์ที่ท่านจะได้รับจากการควบคุมคุณภาพสินค้า,"
บทความ พ.ศ. 2519.

เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. การบัญชีต้นทุน. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาพระสุเมรุ.

ไม้ฮักไทย จำกัด, บริษัท. อนุสารไม้ฮัก บางนา. เล่มที่ 1 - 29, 2515 - 2519.

สมพงศ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2517.

ตั้งเวียง อินทวิชัย. การบัญชีต้นทุน. พิมพ์ครั้งที่ 4. พระนคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2509.

สุธี หาญสงคราม. "ความก้าวหน้าในค่านอุตสาหกรรมการใช้ไม้ในประเทศไทย."
วิทยานิพนธ์ประกอบการขอปรับเลื่อนขั้นตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญทางผลิตผลป่าไม้
กองวิจัยผลิตผลป่าไม้ กรมป่าไม้.

สุรศักดิ์ นานานุกูล. การบริหารงานผลิต. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2517.

อุตสาหกรรม, กระทรวง. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแผ่นไม้อัด. มอก. 178 -
2519.

ภาษาอังกฤษ

Baldwin, Richard F. 1975. Plywood Manufacturing Practices.
USA: Miller Freeman Publications, Inc.

Juran, J.M. 1962. Quality Control Handbook. New York: McGraw-
Hill Book, Co., Inc.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การกำหนดมาตรฐานไม้อัด

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแผ่นไม้อัด (Standard for Plywood) ได้กระทำโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 93 ตอนที่ 107 วันที่ 31 สิงหาคม พุทธศักราช 2519 กำหนดขึ้นคุณภาพ ขนาดส่วนประกอบและการกระทำ คุณสมบัติที่ต้องการ การทำเครื่องหมาย การชักตัวอย่าง และการทดสอบแผ่นไม้อัดที่ทำขึ้นสำหรับใช้งานทั่วไป มาตรฐานนี้ใช้กับแผ่นไม้อัดที่ทำจากไม้บางเรียบที่ประกบกันตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โดยไม่รวมถึงแผ่นไม้อัดที่ตกแต่งผิวหน้าด้วยวัสดุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ไม้ และแผ่นไม้อัดพิเศษสำหรับงานพิเศษ เช่น ท่อเรือ เป็นต้น

ชั้นคุณภาพ

แผ่นไม้อัดแบ่งออกเป็นสามชั้นคุณภาพ ตามลักษณะของไม้บางที่ทำเป็นไม้หน้าและไม้หลัง โดยพิจารณาที่ละคานภายหลังที่ได้ทำเป็นแผ่นไม้อัดแล้ว

1. ไม้บางชั้น 1

ก. ไม้บางปก ต้องเป็นไม้บางเนื้อแน่นและเรียบ แผ่นเดียวหรือสองแผ่นต่อกัน ถ้าเป็นไม้บางสองแผ่นต่อกัน รอยต่อของแนบ เรียบ และอยู่ประมาณกึ่งกลางของแผ่นไม้อัด สีของไม้บางทั้งสองแผ่นนั้นต้องกลมกลืนกัน ไม้บางนี้ต้องไม่ผุ ไม่มีตา รูแมลง รุมอด รอยฉีก รอยการซึม รอยอุก หรือรอยด่างปะหรือตำหนิอื่น ๆ และต้องไม่มีการต่อปลาย

ข. ไม้บางปาน ต้องเป็นไม้บางเนื้อแน่นและเรียบ ไม้บางที่ต่อกันต้องมีสีและลวดลายกลมกลืนกัน มีหน้ากว้างใกล้เคียงกัน ไม้บางนี้ต้องไม่ผุ ไม่มีตา รูแมลง รุมอด รอยฉีก รอยการซึม รอยอุก หรือรอยด่างปะหรือตำหนิอื่น ๆ และต้องไม่มีการต่อปลาย

2. ไม้บางชั้น 2

ทั้งไม้บางปกและไม้บางผ่าน ต้องเป็นไม้บางเนื้อแน่น และไม่มีตำหนิเปิด ถ้าเป็นไม้บางต่อกัน ก็ไม่จำเป็นต้องมีสีกลมกลืนกันหรือมีหน้ากว้างเท่ากัน ไม้บางนี้อาจมีตาแข็งต้น 2 ถึง 3 ตา การเสียดสีและรอยการขี้นเล็กน้อย รุมอกที่อยู่ห่าง ๆ กัน แต่ไม่ใช่ในทางระนาบของไม้บาง อาจมีรอยฉีกขนาดกว้างไม่เกิน 1 มิลลิเมตร และยาวไม่เกินหนึ่งในสิบของความยาวของแผ่นไม้อัด หรือรอยต่อไม้บางไม่สนิทใดบ้างเป็นบางแห่ง แต่ทั้งสองแห่งนี้ต้องอุดด้วยวัสดุที่เหมาะสมให้เรียบรอย ไม้บางชั้น 2 นี้ ยอมให้มีการปะชอมด้วยไม้บางชนิดเดียวกันให้แน่นหนา ผิวแข็งเรียบเสมอกับผิวไม้บาง ติดด้วยกาวที่มีคุณภาพเทียบได้ไม่ต่ำกว่าที่ใช้ทำแผ่นไม้อัด และต้องไม่มีการต่อปลาย

3. ไม้บางชั้น 3 ทั้งไม้บางปกและไม้บางผ่าน ต้องไม่มีการต่อปลาย แต่อาจมีตำหนิต่าง ๆ รวมทั้งรูแมลงที่ไม่ยอมให้มีในไม้บางชั้น 1 และชั้น 2 ได้ โดยจำนวนและขนาดของตำหนินั้นต้องไม่ทำให้สภาพการใช้งานของไม้อัดเสียไป นอกจากนี้ก็ยังมีตำหนิที่เกิดจากการทำไคบาง เช่น ผิวหยาบ เหลื่อม โพรง หรือรอยฉีก ทั้งนี้ตำหนิเหล่านั้นต้องไม่มีผลเสียถึงการไคแผ่นไม้อัดนั้น

มิติและความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้

1. แผ่นไม้อัดต้องมีขนาดดังต่อไปนี้

ความกว้าง : 900, 1200 และ 1500 มิลลิเมตร

ความยาว : 1800, 2100, 2400, 2700 และ 3000 มิลลิเมตร

ความหนา : 4, 6, 10, 15 และ 20 มิลลิเมตร

2. หากมีความคลาดเคลื่อน ต้องไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ความกว้าง และความยาว $\pm$ 3 มิลลิเมตร

ความหนาไม่เกิน 6 มิลลิเมตร $\pm$ ร้อยละ 5

ความหนาเกิน 6 มิลลิเมตร $\pm$ ร้อยละ 3

3. ความแตกต่างของเส้นทะแยงมุมทั้ง 2 ต้องไม่เกิน ร้อยละ 0.25 ของเส้นที่สั้น
4. แนวคานกว้างและคานยาวของแผ่น จะคลาดเคลื่อนไปจากแนวตั้งฉากได้ไม่เกิน 3 มิลลิเมตร
5. ในการวัดมิติ
  - ก. ความกว้างและความยาว ให้อัดที่จุดที่ลึกเข้าไปจากขอบประมาณ 100 มม.
  - ข. ความหนา ให้อัดที่บริเวณกึ่งกลางของขอบ ของแผ่นไม้อัดคานใดคานหนึ่ง และให้อัดเข้าไปจากขอบประมาณ 25 มม.

ส่วนประกอบและการทำ

1. ไม้ไผ่

- ก. ไม้บางที่ใช้ทำไม้ไผ่ต้องไม่มีการต่อปลาย แต่อาจมีตา ต่าหนีเปิด โพรง เหลื่อม หรือใส่ทับได้ ต่าหนีเหล่านี้ต้องไม่ทำให้แผ่นไม้อัดเป็นคลื่น หรือทำให้เสียความเรียบของผิวหน้าที่ต้องการทาสีหรือทาน้ำมัน
- ข. แผ่นไม้อัดที่ใช้ไม้บางชั้น 1 หรือชั้น 2 ทำไม้หน้า ต่าหนีเปิดหรือโพรงของไม้ไผ่ชั้นที่ติดกับไม้หน้า ต้องมีขนาดไม่เกิน 2.5 มม. และต้องไม่มีใส่ทับหรือเหลื่อม

2. กาว

- ก. กาวที่ใช้ในการประกอบแผ่นไม้อัด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท และให้ใช้อักษรชื่อของแต่ละประเภททำเป็นเครื่องหมายที่แผ่นไม้อัดดังต่อไปนี้
  - 1) ประเภท I เป็นกาวที่สามารถทดสอบได้ว่าทนทานต่อลมฟ้าอากาศ การทำลายของจุลินทรีย์ น้ำเย็น น้ำเค็ม ไขมัน และความร้อนแห้ง เหมาะสำหรับใช้ภายนอก
  - 2) ประเภท II เป็นกาวที่สามารถทดสอบได้ว่า ทนทานต่อลมฟ้าอากาศ การทำลายของจุลินทรีย์ การอยู่ในน้ำเย็น ได้เป็นเวลานาน แต่อยู่ในน้ำร้อนได้

ในเวลาจำกัด ไม่สามารถทนทานต่อการทดสอบด้วยน้ำเคือด เหมาะสำหรับใช้ภายใน

3) ประเภท III เป็นกาวที่สามารถทดสอบใต้น้ำทนทานต่อสภาพที่อยู่ใต้น้ำเย็น แต่ไม่มีความทนทานต่อการทำลายของจุลินทรีย์ เหมาะสำหรับใช้งานชั่วคราว

ข. การติดกาวระหว่างไม้บางแต่ละชั้น ต้องติดแน่นสม่ำเสมอทั่วทั้งแผ่น และต้องไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งหลุดร่อน หรือโป่ง

ค. ในกรณีที่มีการต่อแผ่นไม้อัดให้มีขนาดใหญ่กว่าแผ่นอัด โดยความยินยอมของผู้ซื้อ ต้องใช้กาวประเภทเดียวกับกาวที่ใช้ในการทำแผ่นไม้อัดนั้น และให้ใช้วิธีต่อเนื่องโดยรอยต่อต้องมีความเฉียงดังต่อไปนี้

- 1) แผ่นไม้อัดที่มีความหนาไม่เกิน 10 มม. ต้องให้เฉียง 1 ต่อ 10
- 2) แผ่นไม้อัดที่มีความหนาเกิน 10 มม. ต้องให้เฉียง 1 ต่อ 8

การประกอบไม้บางเป็นแผ่นไม้อัด

ให้แนวเสี้ยนของไม้บางแต่ละชั้นที่อยู่ติดกันตั้งฉากกัน ในกรณีที่แผ่นไม้อัดประกอบด้วยชั้นไม้บางจำนวนคู่ ให้แนวเสี้ยนของไม้บางคู่กลางอยู่ในทางเดียวกัน สำหรับแผ่นไม้อัดที่ทำด้วยไม้บางเกินกว่า 3 ชั้น ให้ไม้ไล่ชั้นที่เป็นคู่กันซึ่งอยู่คานตรงข้ามนับจากชั้นกลางมีความหนาเท่ากัน และเป็นไม้ชนิดเดียวกัน หรือชนิดที่มีคุณสมบัติทางกายภาพใกล้เคียงกัน และต้องทำมาด้วยวิธีเดียวกันคือ ปอกกับปอก หรือฝานกับฝาน และควรให้คานแน่น (tight side) ของไม้บางทั้งไม้หน้าและไม้หลังอยู่คานนอก นอกจากนี้ต้องไม่มีกระดาษกาวติดอยู่ที่ผิวหน้าของแผ่นไม้อัด

การประกอบแผ่นไม้อัดให้ปฏิบัติดังนี้

1. แผ่นไม้อัดที่มีความหนาเกิน 10 มม. ต้องทำด้วยไม้บางไม่น้อยกว่า 5 ชั้น
2. สำหรับไม้อัดชนิด 3 ชั้น ไม้ไล่ต้องมีความหนาไม่เกินร้อยละ 60 ของความ

หนาทั้งหมด

3. สำหรับแผ่นไม้อัดชนิดที่เกิน 3 ชั้น ไม้หน้าและไม้ชั้นอื่น ๆ ที่มีแนวเส้นไปในทางเดียวกัน ต้องมีความหนารวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 แต่ไม่เกินร้อยละ 65 ของความหนาของแผ่นไม้อัด

4. ไม้บางที่ใช้ประกอบเป็นแผ่นไม้อัด ความหนาของไม้หน้าและไม้หลังแต่ละชั้นต้องไม่เกิน 3.5 มม. และไม้บางชั้นอื่น ๆ ไม่เกิน 5 มม. ในสภาพที่แห้งตามปกติ

การทำเครื่องหมาย

อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายที่หมายถึงข้อความต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่ายชัดเจน อยู่บนแผ่นไม้อัดทุกแผ่น

1. ชื่อผลิตภัณฑ์ คำว่า "แผ่นไม้อัด"
2. เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว หรือชื่อโรงงานที่ทำ
3. มิติของแผ่นไม้อัด (หน่วยเป็นมิลลิเมตร)
4. ประเภทของกาวที่ใช้เป็นเลขโรมัน ไคแก่เลข I, II หรือ III
5. ชั้นคุณภาพ เป็นเลขอารบิก ไคแก่เลข 1, 2 หรือ 3 ตัวเลขหน้าแสดงชั้นคุณภาพของไม้หน้า ตัวเลขหลังแสดงชั้นคุณภาพของไม้หลัง
6. ข้อความหรือรหัสแสดง วัน เดือน ปี ระบุ ที่ทำ และโรงงานที่ทำ

ในกรณีใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้และผู้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานนี้ จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้ว

การชักตัวอย่าง

ระบุ หมายถึง แผ่นไม้อัดที่มีชั้นคุณภาพชนิด และมิติเดียวกัน ทำออกในวันเดียวกัน

การชักตัวอย่าง ให้ชักตัวอย่างจากกอง โดยวิธีสุ่มตามอัตราต่อไปนี้

<u>ขนาดรูน</u> (แฉน)	<u>ขนาดตัวอย่าง</u> (แฉน)
ไม่เกิน 65	3
66 ถึง 110	4
111 " 180	5
181 " 300	6
301 " 500	7
501 ขึ้นไป	10

ถ้าซุกตัวอย่าง เมื่อทดสอบแล้วไม่เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรฐานนี้ ให้ทดสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยเพิ่มจำนวนแผ่นตัวอย่างที่ต้องซุกเป็น 2 เท่า หากผลการทดสอบเป็นไปตามที่กำหนด ให้ถือว่าแผ่นไม้ตัวรูนนั้นผ่านการทดสอบ

การตัดตัวอย่างขึ้นทดสอบ ให้ตัดตามขนาดที่ต้องการ ห่างจากขอบเข้าไปไม่น้อยกว่า 150 มม. โดยมีเกณฑ์คลาดเคลื่อน ± 2 มม. ทั้งด้านกว้างและด้านยาว และต้องตัดให้เป็นสี่เหลี่ยมมุมฉาก ขอบขึ้นทดสอบต้องโคจรากับผิวหน้า ความหนาถือตามความหนาเดิมของแผ่นไม้อัด

คุณลักษณะที่ต้องการและการทดสอบ

1. ปริมาณความชื้น ปริมาณความชื้นของแผ่นตัวอย่างที่ใช้ทดสอบต้องอยู่ในระหว่างร้อยละ 9 ถึงร้อยละ 15 โดยทำการทดสอบดังนี้

ก. ขึ้นทดสอบ ให้ใช้ขึ้นทดสอบที่ (ตัดจากแผ่นไม้อัดที่ซุกมาแต่ละรูน แผ่นละหนึ่งชิ้น) มีขนาดกว้าง 75 มม. และยาว 150 มม.

ข. วิธีทดสอบ ให้นำขึ้นทดสอบแต่ละชิ้นมาดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) ชั่งน้ำหนัก โดยให้ความละเอียดถึง 0.1 กรัม เป็นน้ำหนัก
กอนอบ

- 2) ออบในเตาอบที่อุณหภูมิ 103 ± 2 องศาเซลเซียส จนได้น้ำหนักคงที่
- 3) นำมาใส่ในเคิลิกเกตเตอร์ ทิ้งไว้ให้เย็น
- 4) ชั่งน้ำหนักครั้งสุดท้าย เป็นน้ำหนักอบแห้ง

ค. การคำนวณ การหาปริมาณความชื้น คำนวณตามสูตรดังนี้

$$\text{ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักก่อนอบ(กรัม)} - \text{น้ำหนักอบแห้ง(กรัม)}}{\text{น้ำหนักอบแห้ง (กรัม)}} \times 100$$

2. การติดดาว ค่าทางคุณภาพของการติดดาวของแผ่นตัวอย่างที่โชททดสอบต้องเป็นไปตามที่กำหนด โดยทำการทดสอบดังนี้

ก. ขั้นตอนทดสอบ ให้ใช้ขั้นตอนที่ตัดจากแผ่นไม้อัดที่ชักมาแต่ละรุ่น แผ่นละสี่ชิ้น ชิ้นหนึ่งต้องตัดมาจากขอบของแผ่นไม้อัด มีขนาดกว้าง 100 มม. และยาว 200 มม.

ข. วิธีทดสอบในน้ำร้อน สำหรับการติดดาวประเภท I และ II ให้นำชิ้นทดสอบแต่ละชิ้นมาดำเนินการดังต่อไปนี้

1) การติดดาวประเภท I นำไปแช่น้ำเดือดในภาชนะเปิด เป็นเวลา 72 ชม. (หรืออบไอน้ำในหม้อหนึ่งที่มีความดัน 196.2 กิโลปาสกาล เป็นเวลา 12 ชม.) โดยให้ชิ้นทดสอบอยู่ใต้อ่างน้ำและต้องให้น้ำเข้าถึงชิ้นทดสอบได้สะดวกทุกด้าน (สำหรับระยะเวลา 72 ชม. หรือ 12 ชม. นั้น หากมีความจำเป็นจะกระทำรวดเดียวไม่ได้ จะแบ่งทำเป็นระยะสั้นติดต่อกันหลายครั้งก็ได้ แต่ต้องให้ชิ้นทดสอบแช่อยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิปกติตลอดเวลาที่หยุดทำการทดสอบ)

2) การติดดาวประเภท II นำไปแช่น้ำที่มีอุณหภูมิ 67 ± 2 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชม. ต้องให้น้ำเข้าถึงชิ้นทดสอบได้สะดวกทุกด้าน

3) เมื่อครบกำหนดแล้ว นำไปแช่น้ำที่มีอุณหภูมิปกติ (27 ± 2 องศาเซลเซียส) ทันที เพื่อให้ชิ้นทดสอบเย็นลงประมาณเท่าอุณหภูมิปกติ แล้วจึงนำไปทดสอบควมมีค้ำระและประเมินค่าคุณภาพการติดดาวต่อไป

ค. การทดสอบควยมีดแฉะและการประเมินค่าคุณภาพการตัดกาว

1) การทดสอบควยมีดแฉะ คุณภาพการตัดกาวระหว่างชั้นของไม้บาง นั้นจะประเมินได้จากลักษณะของเนื้อไม้ที่เหลืออยู่หลังจากที่แฉะผิวหน้าออกไปแล้วตามวิธีที่กำหนด การทดสอบควยมีดแฉะนี้มีมาตรฐานมาจากความเชื่อจนเป็นที่นิยมกันว่า รอยกาวที่คือนั้น เมื่อใช้มีดแฉะจะเกิดการฉีกขาดที่เนื้อไม้มากกว่าจะเกิดที่เนื้อกาว

2) มีดแฉะ แบบของมีดแฉะที่เหมาะสมนั้นคือ คมมีดต้องเป็นวงโค้ง คมดี และคัทตัวมีดให้ช่วงคโคตะควก การทดสอบควยมีดแฉะเป็นงานที่ทำให้เมื่อยมือได้ง่าย ดังนั้นถ้ามีชิ้นทดสอบจำนวนมากก็ควรหาเครื่องช่วยจับมาช่วยผ่อนแรง

โต๊ะทดสอบควรเป็นโต๊ะที่แข็งแรง มีชิ้นไม้ติดขวางไว้บนพื้นโต๊ะ สำหรับยื่นชิ้นทดสอบ

3) การใช้มีดแฉะ ให้กดคมมีดส่งลงไปเนื้อไม้บางแล้วคั้นไปข้างหน้าตั้งฉากกับแนวเส้น โดยพยายามให้คมมีดผ่านไปตามแนวกาว หากขยับมีดไปมาทางด้านข้างควย ก็จะช่วยให้แฉะสะควกยิ่งขึ้น เมื่อมีดผ่านเข้าไปในแนวกาว ประมาณ 25 ถึง 50 มม. จึงงัดไม้บางชั้นบนให้หลุดออก ถ้ายังไม่แน่ใจในรอยต่อที่แฉะออก จะแฉะซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้งก็ได้ ตามความต้องการ แต่ทุกครั้งที่แฉะใหม่ต้องเริ่มที่ส่วนอื่น และต้องไม่ทำให้รอยแฉะใหม่ฉีกไปถึงรอยแฉะเก่า

4) ค่าคุณภาพการตัดกาว เมื่อได้รอยแฉะเป็นที่พอใจแล้ว ให้นำไปเปรียบเทียบกับค่าคุณภาพการตัดกาวมาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งกำหนดค่าสูงสุดไว้เป็น 10 และค่าต่ำสุดกำหนดไว้เป็น 0 ส่วนค่าระหว่างนั้นกำหนดให้เป็น 8, 6, 4 และ 2 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบต้องมีแสงสว่างพอเพียง และถ้าเอียงชิ้นทดสอบให้ถูกแสงสว่างควย ก็จะช่วยให้พิจารณาโคคี่ขึ้น แต่ห้ามนำเอาบริเวณที่มีรอยมีดเฉือนผ่านแนวกาวลงไปซึ่งไม้บางชั้นฉีกไป มาพิจารณาประเมินค่า

การเปรียบเทียบค่าคุณภาพการตัดกาวกับของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ หากเห็นว่ามีความจะประเมินอยู่ในระหว่างค่าคูโค ก็อาจพิจารณาให้ค่า

เป็นเลขที่ระหว่างคู่นั้นได้

5) การทดสอบต่อเนื่อง เมื่อได้ประเมินค่าคุณภาพการติดกาวของ รอยกาวชั้นแรกแล้ว ก็ทำชั้นอื่นต่อไป ถ้าเป็นแผ่นไม้อัด 3 ชั้น ให้กลับอีกหน้าหนึ่งขึ้นมา ทดสอบด้วยมีดแซะอีก ถ้าเป็นแผ่นไม้อัดหลายชั้น ให้แซะไม้บางชั้นนอกออกให้หมดเสียก่อน แล้วจึงทดสอบชั้นต่อไปตามลำดับ ถ้าจำเป็นให้หันชั้นทดสอบไปหนึ่งมุมฉาก เพื่อให้แนว เลี่ยนของไม้บางคั้งฉากกับมีดแซะ

6) การประเมินค่าเฉลี่ยคุณภาพการติดกาว ค่าเฉลี่ยที่มีเศษตั้งแต่ ครั้งหนึ่งขึ้นไปให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

ง. เกณฑ์ตัดสิน หลังจากการทดสอบในน้ำร้อนสำหรับกาวประเภท I และ II ตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว แนวกาวทุกแนวที่ตรวจสอบต้องมีค่าคุณภาพการติด กาวไมต่ำกว่า 2 และผลเฉลี่ยค่าคุณภาพการติดกาวของแนวกาวทุกแนวลงชั้นทดสอบ ทั้งหมดต้องไม่ต่ำกว่า 5

จ. วิธีทดสอบในน้ำเย็น สำหรับการติดกาวประเภท III ให้นำชิ้น ทดสอบแต่ละชิ้นมาดำเนินการดังต่อไปนี้

1) นำไปแช่น้ำที่มีอุณหภูมิปกติ (27 ± 2 องศาเซลเซียส) เป็น เวลา 16 ถึง 24 ชม. และต้องให้น้ำเข้าถึงชิ้นทดสอบได้สะดวกทุกด้าน

2) เมื่อครบกำหนดแล้ว ให้ตรวจแนวกาวทุกแนวทันที ชิ้นทดสอบ ทุกชิ้นต้องไม่ปรากฏว่ามีการหลุด ่อน การโป่งบนผิวหน้า หรือรอยแยกระหว่างชั้นไม้บาง ทางคานขวาง

3. ความต้านทานของกาวต่อเชื้อรา

ก. ชิ้นทดสอบ ให้ใช้ชิ้นทดสอบที่มีขนาดกว้าง 50 มม. และยาว 100 มม. โดยตัดจากแผ่นไม้อัดที่รับมาจากแต่ละรุ่น แผ่นละหนึ่งชิ้น และต้องไปให้แผ่นตัวอย่าง นั้นสัมผัสกับสิ่งที่มีอายุยังการฆ่าตายของจุลินทรีย์ในได้

ข. สารเพาะเชื้อ ให้ทำสารเพาะเชื้อดังนี้

- 1) ใช้ซี่เลื่อยกระพี้ไม้ชนิดโคกโคไค้ที่ปราศจากยารักษาเนื้อไม้ ยาฆ่าแมลง หรือสารยับยั้งหรือชะลอการเติบโตของเชื้อรา
- 2) เอน้ำตาลทรายขาวผสมน้ำในอัตราส่วน 12 กรัมต่อน้ำ 1 ลูกบาศก์เดซิเมตร แล้วพรมซี่เลื่อยให้พออิมตัว แต่ไม่ถึงกับเปียกชุ่มจนไขมือคั้นน้ำออกได้
- 3) บรรจุซี่เลื่อยนี้ให้หนาประมาณ 25 มม. ในถาดโลหะเคลือบหรือถาดแก้วหรือถาดกระเบื้องหรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม แล้วใช้กระดาษปิดฝาและยาค่วยคั้นน้ำมันหรือสิ่งอื่นที่เหมาะสม เพื่อกันไม่ให้ความชื้นระเหย

ค. วิธีทดสอบ ให้นำชิ้นทดสอบแต่ละชิ้นมาดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) ในระหว่างที่เก็บซี่เลื่อยไว้นั้นให้เอาชิ้นทดสอบแช่ไว้ในน้ำเย็นเพื่อล้างฟอร์มาลดีไฮด์ หรือสิ่งที่ยับยั้งการเติบโตของเชื้อราซึ่งอาจมีติดอยู่ที่หมดไป โดยต้องใช้น้ำท่วมมิดชิ้นทดสอบทุกด้าน และเปลี่ยนน้ำใหม่ทุกวัน
- 2) เมื่อครบหนึ่งสัปดาห์แล้ว เปิดฝาถาดซี่เลื่อยออกเอาชิ้นทดสอบที่เปียกน้ำเย็นวางลงในถาดนั้นกดให้จมลงไปในซี่เลื่อยจนผิวหน้าของชิ้นทดสอบอยู่ในระดับเดียวกับซี่เลื่อย แล้วปิดฝาและยาค่วยตามเดิม เก็บถาดนั้นไว้ในอุณหภูมิ 27 ± 2 องศาเซลเซียส อีก 4 สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดแล้วให้นำชิ้นทดสอบออกมาล้างในน้ำเย็น แล้วตรวจดูแนวการทุกแห่งพื้นที่

ง. เกณฑ์ตัดสิน หลังจากทดสอบความต้านทานต่อเชื้อราตามข้อ ค. แล้วชิ้นทดสอบทุกชิ้นต้องไม่ปรากฏว่ามีการหลุดร่อน การโป่งบวมผิวหน้า หรือรอยแยกระหว่างชั้นไม้บางทางคานข้าง

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางสาวแนนน้อย ตั้งสัจยาภิจ

วุฒิศึกษา

บัญชีบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2514

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

พนักงานช่วยบริหารอันดับ 1

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย